

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στην 205η επέτειο της 17ης Μαρτίου 1821

/ [Επικαιρότητα](#)

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Αν. Τασούλας, παρέστη στις εορταστικές εκδηλώσεις που διοργάνωσε ο Δήμος Ανατολικής Μάνης για την 205η επέτειο της 17ης Μαρτίου 1821 - ημέρα έναρξης του απελευθερωτικού αγώνα.

Μετά τη δοξολογία που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών, προεξάρχοντας του Μητροπολίτη Μάνης κ. Χρυσόστομου Γ', μετέβη στο Κλειστό Γυμναστήριο Αρεόπολης, όπου ανακηρύχθηκε επίτιμος δημότης Ανατολικής Μάνης.

Ακολουθεί η αντιφώνηση του κυρίου Τασούλα:

«Κύριε Δήμαρχε, που μας φιλοξενείτε στην πανέμορφη και πετραία Αρεόπολη, έχοντας την τιμή και τη χαρά να ανακηρυχθώ επίτιμος Δημότης της Αρεόπολης, θέλω να ευχαριστήσω ολόθερμα το Δημοτικό Συμβούλιο για τη μεγάλη και χαρμόσυνη αυτή τιμή, ειδικά αυτή τη μέρα τη σπουδαία, την ιστορική, όπου πριν

205 χρόνια οι προγονοί σας εκήρυξαν την περιοχή σας κυριολεκτικά ως ορμητήριο ελευθερίας. Αποφάσισαν να αποτινάξουν την Οθωμανική τυραννία, να διασπείρουν την Επανάσταση και το λάβαρο της ελευθερίας “Νίκη ή θάνατος” σε όλη τη Λακωνία, τη Μεσσηνία και ευρύτερα στην Πελοπόννησο, απ’ εδώ, από το ακρότατο σημείο της ηπειρωτικής Ελλάδος άρα και της ηπειρωτικής Ευρώπης και μια βδομάδα μετά, ελευθέρωσαν και την Καλαμάτα στις 23 Μαρτίου του 1821, από όπου και εστάλη απ’ τη Μεσσηνιακή Γερουσία μήνυμα προς όλη την Ευρώπη, ότι οι Έλληνες αποτινάσσουν τον ανυπόφορο Οθωμανικό ζυγό.

Αυτή η σύμπτωση της ανακηρύξεως του Προέδρου της Δημοκρατίας σε επίτιμο δημότη με την ιστορική επέτειο που γιορτάζουμε σήμερα έχει για τη δική μου καρδιά, για τα δικά μου μάτια, συμβολική και ουσιαστική σημασία. Και ποια είναι αυτή η σημασία, φίλες και φίλοι. Η σημασία βρίσκεται σε ένα στίχο του Ύμνου εις την Ελευθερία του Διονυσίου Σολωμού “Αν μισιούνται ανάμεσά τους. δεν τους πρέπει λευτεριά” . Όρος της ελευθερίας είναι το μόνιασμα. Η ελευθερία δεν ασκείται από ένα λαό, ο οποίος μαστίζεται από το μένος της διχόνοιας. Η ελευθερία δεν ασκείται από ένα λαό, ο οποίος στα μεγάλα και στα σπουδαία δεν ομονοεί. Η ελευθερία δεν ασκείται από ένα λαό, ο οποίος βρίσκεται στα χαρακώματα, όχι κόντρα στα προβλήματά του ή κόντρα στον εχθρό του, αλλά κόντρα στο άλλο του μισό, κόντρα στον ίδιο του τον εαυτό.

Γι’ αυτό και η Μάνη μπόρεσε να υψώσει αυτό το υπέρτατο λάβαρο “Νίκη ή θάνατος” το 1821 σαν σήμερα, αφού πρώτα δυο χρόνια πριν στις Κιτριές είχε αποφασίσει να συμφιλιωθεί με τον εαυτό της. Είχαν αποφασίσει οι οπλαρχηγοί, οι οικογένειες οι μεγάλες, στη θέση των τσακωμών και στη θέση των αντιπαλοτήτων να βάλουν την ομόνοια. Και όταν αποφάσισαν να συμφιλιωθούν με τον εαυτό τους μπόρεσε αυτός ο εαυτός να ξεδιπλώσει όλες του τις καλές ιδιότητες και να διεκδικήσει την ελευθερία του.

Όταν ήρθε το 1819 στη Μάνη το δεξί χέρι του Ρήγα Φεραίου, ο Χριστόφορος Περραιβός και έσπειρε το μήνυμα της Φιλικής Εταιρείας πρώτα στον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και σε όλη την περιοχή, αυτό το μήνυμα θα έβρισκε άγονο έδαφος, αν συνέχιζαν τις έριδες.

Ας έρθουμε 205 χρόνια μετά, ας έρθουμε στο σήμερα. Έτσι και σήμερα, φίλες και φίλοι, η Ελλάδα έχει να αντιμετωπίσει ένα σωρό προβλήματα, μικρότερα ή μεγαλύτερα, καθημερινά, αλλά και προβλήματα που έχουν την ταυτότητα της Ιστορίας. Ζούμε σε έναν ταραγμένο κόσμο και σε ταραγμένους καιρούς.

Τέσσερα χρόνια τώρα, τρεις πόλεμοι έχουν ξεσπάσει στην ευρύτερη γειτονιά μας. Τις επιπτώσεις αυτών των πολέμων, η Ελλάδα, που παραμένει προπύργιο σταθερότητας και ασφάλειας, τις αντιμετωπίζει καλύτερα, εάν είμαστε ενωμένοι, όπως ενώθηκαν οι Μανιάτες στις Κιτριές. Το πνεύμα των Κιτριών είναι το πνεύμα

που πρέπει να έχουμε και σήμερα για να ξεπεράσουμε τα προβλήματα.

Δεν αρκεί βέβαια μόνο η ενότητα. Χρειάζονται και άλλες ικανότητες για να ξεπεράσουμε τα προβλήματά μας. Και πάντα ξεπερνώντας τα προβλήματα, θα φύονται και καινούρια. Έτσι είναι η ζωή. Αλλά τα βασικά, τα ιστορικά μας προβλήματα, πάντα τα ξεπερνούσαμε όταν ήμαστε ενωμένοι.

Με κορυφαίο παράδειγμα, περίπου 90 χρόνια μετά την Επανάσταση του '21, τους Βαλκανικούς πολέμους, που διπλασίασαν τη χώρα σε πληθυσμό και σε έκταση, αλλά οι Βαλκανικοί πόλεμοι δεν έγιναν από έναν λαό και από μια ηγεσία η οποία δεν ήταν μονιασμένη. Έγιναν από έναν υπέροχο στρατό, από μια υπέροχη ηγεσία και από έναν υπέροχο λαό, που τους ένωνε η ίδια πίστη για το μέγαλωμα της Ελλάδος, για τη Μεγάλη Ιδέα της Ελλάδος να αυξήσει την εδαφική της επικράτεια.

Σήμερα, λοιπόν, που με τιμήσατε, να ξέρετε ότι δεν θα ξεχάσω αυτή τη μέρα, θα φέρω υπερήφανα τον τίτλο του Δημότη Ανατολικής Μάνης και θα θυμάμαι πάντα ότι αυτός ο τίτλος μου δόθηκε εδώ σήμερα, τη μέρα που η Μάνη, τη μέρα που μια περιοχή ανάμεσα στον Μεσσηνιακό και τον Λακωνικό κόλπο, τη μέρα που η χερσόνησος της Μάνης αποφάσισε ενωμένη να διεκδικήσει, άρα και να κατακτήσει την ελευθερία της.

Σας ευχαριστώ για τη μεγάλη τιμή που μου κάνατε».

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ξεναγήθηκε στο παλαιό Δημαρχείο στην έκθεση ιστορικών κειμηλίων με τίτλο «Φορεσιά - Άρματα- Παρελκόμενα του Αγωνιστή του 1821» και ακολούθησε κατάθεση στεφάνου στο μνημείο ηρώων της Πλατείας Αθανάτων.

Μετά την παρέλαση ο κ. Τασούλας έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Σήμερα, 17 Μαρτίου του 2026, βρισκόμαστε στην Αρεόπολη και πηγαίνουμε 205 χρόνια πίσω, στις 17 Μαρτίου του 1821, όπου εδώ ξέσπασε η έναρξη της Ελληνικής Επανάστασεως κατά της οθωμανικής τυραννίας.

Εδώ στην πετραία Μάνη, οι οπλαρχηγοί και οι πολεμιστές οι Μανιάτες, μαζεύτηκαν στην Αρεόπολη στη θέση Κοτρώνι και ύψωσαν τη σημαία της Επανάστασεως με το έμβλημα "Νίκη ή θάνατος".

Το "Νίκη ή θάνατος" επισημαίνει την αποφασιστικότητά τους να αποδώσουν την ελευθερία στο γένος, αλλά και θυμίζει ότι η Μάνη υπήρξε αδούλωτη και είχε ένα καθεστώς ημιαυτονομίας.

Η Ελληνική Επανάσταση, η οποία είχε ήδη ξεκινήσει στις παραδουνάβιες ηγεμονίες, έφερε τη λάμψη της πάλης και του αγώνα, εδώ κάτω, στην χερσόνησο της Μάνης, στο τελευταίο σημείο της ηπειρωτικής Ευρώπης, ανάμεσα στον

Μεσσηνιακό και στον Λακωνικό κόλπο.

Οι Μανιάτες πριν σηκώσουν το λάβαρο της Επανάστασης, είχαν μονιάσει, γιατί αν δεν είχαν μονιάσει δεν μπορούσαν να ηγηθούν αυτού του αγώνα.

Η επανάσταση μετά από εδώ, την Αρεόπολη, επεκτάθηκε στη Λακωνία και στη Μεσσηνία και η επόμενη μεγάλη στιγμή αυτού του ξεκινήματος ήταν η απελευθέρωση της Καλαμάτας στις 23 Μαρτίου του 1821 από τα στρατεύματα του Κολοκοτρώνη, του Μαυρομιχάλη, του Αναγνωσταρά, του Παπαφλέσσα.

Σήμερα, λοιπόν, εδώ, με δοξολογία, με μια συναρπαστική παρέλαση, με λαϊκή παρουσία, με τις αρχές του τόπου, εδώ στην Αρεόπολη, τιμήσαμε έναν τόπο και ένα μήνυμα. Τιμήσαμε το ορμητήριο της Ελληνικής Επανάστασης και τιμήσαμε και το μήνυμα της ελευθερίας, που έσπειρε η αδούλωτη Μάνη σε όλη την Πελοπόννησο και από κει σε όλη την Ελλάδα.

Και θυμίζω για μια ακόμη φορά πως αν οι Μανιάτες δεν είχαν μονιάσει το 1819 στις Κιτριές, αν δεν είχαν συμφιλιωθεί οι οικογένειες και οι οπλαρχηγοί, τίποτα από αυτά δεν θα μπορούσε να γίνει.

Συνεπώς, απαράβατος όρος για την πρόοδο της χώρας, είτε σε πόλεμο, είτε σε ειρήνη, είναι να είμαστε μονιασμένοι. Αυτό το δίδαγμα έρχεται και απ' την Αρεόπολη, και απ' την αδούλωτη Μάνη, αλλά και απ' όλες τις μεγάλες επιτυχίες της πατρίδος μας, οι οποίες ακολούθησαν αμέσως μετά.

Χρόνια πολλά απ' την Αρεόπολη σε όλους τους Έλληνες και σε όλες τις Ελληνίδες».

